

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. III. Quod spectaculum Baptismatis Jesu Christi mirificè nos doceat,
quomodo nosmetipsos baptizare debeamus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ARGUMENTUM.

Quod spectaculum Baptismatis Jesu Christi mirifice nos doceat, quomodo nosmetipsos Baptizare debeamus.

ARTICULUS III.

Non deflexi à proposito, prosequitur Pastor, dum immoratus fui exemplo humilitatis adeo profundæ Jesu Christi, & præcursoris ipsius, in actu, quo unus confert & alter recipit Baptismum. Siquidem hunc totius hujus sacratissimi ritus pulcherrimam credo fuisse ceremoniam; hæc unica & oculos & cor meum alliceret, ut præoptarem imaginem sancti Joannis Salvatorem suum Baptizantis ad Jordanem. An possibile sit, non omnes una mecum affici omnium præcipuâ tam pulchræ exhibitionis ideâ, nec omnes videre, nihil esse, unde plus solatii, plus emolumenti haurire possimus.

Mysterium
Jesu Christi
Baptizati est
compendium
omnium vir-
tutum Chri-
stianarum.

Dum solam hanc imaginem oculis meis obversantem & animo meo penitus insculptam circumfero, sufficientem ipsa mihi affert & porrigit instructionem; ipsa mirifice me movet, efficaciter me urget, ad implendas omnes meas obligationes, eoque hic intuear omnium officiorum ac partium mearum, omnisque sanctitatis vitæ Christianæ compendium. Video hic innocentiam, video hic pœni-

tentiam, video hic observantiam omnium præceptorum legis DEI; & quod præcipuum est, invenio hic medium facillimum & semper præens, conservandi me, vel etiam me iterum indies stabiliendi in innocentia Baptismali. Et ecce tibi, quâ ratione. Mysterium hoc exponit oculis meis imaginem trium personarum divinarum, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, sancti Joannis Baptistæ, & denique aquarum Jordanis.

1. Si audiam vocem Patris apparentis in vertice cælorum ac dicentis: *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui*; Credam, ipsum me alloqui, eoque hoc potiar honore, ut filius ipsius sim per adoptionem gratiæ. Recordabor, nunquam non ipsum suos in me defixos gerere oculos, ut complacat sibi aspiciendo fidelitatem cordis mei, quâ foveam erga ipsum veros affectus filii erga patrem suum; fidelitatem manuum mearum, quâ exequar ad amissim omnes voluntates ejus, quamprimum hæ fuerint exploratæ; & fidelitatem oculorum meorum, quâ nil aspiciam & attendam in omni-

Quid sibi ve-
lit vox Patris
Hic est Filius
meus dilectus

omnibus operibus, nisi ipsum solum. Omnes meos intendam nervos, omnes meas impendam vires, ut mea ipsi pendam obsequia, & ita in omnibus & ubivis me habeam, ut verè in me possit complacere sibi. Nonne potentissimum & efficacissimum hoc est remedium semper me conservandi in innocentia?

Quid nobis
innuat appa-
ritio Spiritus
Sancti super
Christum,

2. Si aspiciam Spiritum Sanctum visibiliter descendentem super caput Filii DEI; recordabor ejus, quod dixit Angelus Sanctissimæ Virgini: *Spiritus Sanctus superveniet in te.* Veniet divinus hic spiritus abundanter in te, & tu concipies in temetipso verum Filium DEI. Eheu quoties perdidisti per peccata mea gloriosam hanc prærogativam Filii DEI, ut ipsius me constituerem inimicum? Et toties Spiritus Sanctus venit de novo super me, ut gratiis suis moveret cor meum, me divinâ suâ adimpleret virtute, & iteratò concipere me faceret Filium DEI robor operationis suæ. Quoties ex anima mea scelerata fecit Matrem Filii DEI, cui Angelus Domini dicere posset, sicut sanctissimæ Virgini: *Spiritus Sanctus superveniet in te: idè, quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius DEI.* Spiritus Sanctus iteratò veniet, & de novo implebit te gratiis suis, velut sacratum divinitatis germen: idè ex peccatore, quem

Luc. 1. v. 35.

agis, totus eris mutatus; nascetur in te sanctum, quod DEI nuncupabitur filius.

O Prodigium divinarum misericordiarum, quàm consolariis me, & dejectum meum erigis cor, sublevas animum, merebor fulmina, quibus scelestum meum conteres caput, & descendere misericorditer facis Spiritum Sanctum tuum super me, ut accendas in corde meo, quas extinxeram, divini amoris tui flammam. Veni, Sancte Spiritus, quàm sæpè experior descendere te in animam meam, ut renoves in me ingens illud miraculum, quod in sanctissima patrasti & operatus es Virgine, quando fecundasti ipsam, ut progigneret verum Filium DEI. Tibi iteratò da gloriam operis tam speciosi, sæpiusque progignere tibi placeat Filios DEI per gratias tuas: *Iterum Mater de Spiritu Sancto concipiat, iterum homo Filius DEI efficiatur.*

Hugo Cardia in cap. 4. Matth.

Et quando video descendisse Spiritum Sanctum in mysterioso hoc Baptismate sub formâ columbæ, intelligo mentem infinitæ ipsius bonitatis, maximamque meam addisco obligationem. Columba est symbolum mansuetudinis, simplicitatis, charitatis & fecunditatis: mansuetudinis, quia felle caret; nec armatur rostro aut unguibus, quibus offendat: simplici-

Spiritus Sanctus in forma columbæ nos admonet nostræ obligationis.

Ddd

plici-

plicitatis, quia ex omnibus est avibus, quæ minori utatur dolo; charitatis, quia nescit vivere, nisi in consortio sui similibus, facile assuescit familiaritati hominum, vehementer amat suos foetus, illosque sollicitè nutrit, nec cohibere se potest, quin eorum quoque curam gerat; tandem fecunditatis, cum pennatæ familiæ nulla toties suas multiplicet foeturas. Et hoc insinuat perfectiones, quas animæ affert & confert Spiritus Sanctus, quando suis illam replet donis, & obligationem, quâ fructuosè illius gratias collocare tenetur anima. Oportet illam esse mansuetam ac humilem, simplicem & charitativam, tamque fecundam bonis operibus, horum ut nunquam inanis sit & vacua.

Quotidie venit Spiritus Sanctus super animas quando recipiunt gratiam.

Sed quod argumentum nobis affert consolationis maximæ, est, quod idem omnino, quod visibiliter accidit in Baptismate Salvatoris nostri, quando Spiritus Sanctus in forma columbæ descendit super ipsum, indies adhuc & absque intermissione accidat in animabus, quando recipiunt gratiam Dei: Divinus namque ipsius Spiritus requiescit super illas, & vox patris cœlestis loquitur ipsis interius, ineffabili ipsas replens consolatione ac dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi benè com-

placui. Et quoties voluit DEUS visibiliter etiam apparere Spiritum Sanctum sub specie columbæ super capita fidelium servorum suorum, cum primis Præsulum & Antistitum Ecclesiæ? Hæc ratione sanctus Eleucadius, discipulus & successor sancti Apollinaris designatus fuit Episcopus Ravennatum per Spiritum Sanctum, qui velut columba super ipsius caput se præbuit visendum; Sic sanctus Aderedus, qui ipsi successit; sic sanctus Marcellinus, qui ipsius occupavit locum; sic complures alii sanctissimi Pastores illustris huius gregis successivè electi sunt non per suffragia hominum, sed per eundem Spiritum Sanctum, qui visibiliter ipsorum insidibet capitibus coram universo populo sub specie columbæ. Et omnes ipsorum effigies manent hodie adhuc depictæ circum Ecclesiam Ravennatensem. Quis dubitat, quin hodie adhuc omnes ii, qui verè collocantur à manu DEI in aliquo munere pro suo servitio, eandem recipiant gratiam, quamvis modò invisibili.

3. Tandem, quando video Jesum Christum in aquis Jordanis sub manu Præcursoris sui ipsi Baptismum conferentis, recordor gratiæ Baptismatis mei, per quem adoptatus sum in Filium DEI; recordor thesauri inestimabili-

Plures Episcopi Ravennates electi sunt descensu visibili Spiritus Sancti in figura columbæ supra capita ipsorum.

mabilis divitiarum celestium, fidei, spei, charitatis, & omnium virtutum Christianarum, quæ in depositum datæ sunt mihi, velut medium & velut pignus felicitatis meæ æternæ, si iis benè fuero usus; recordor dissipationis, quâ infeliciter illarum incurri jacturam, & doleo, iteratò mihi non licere intrare in aquam, ut primo statui innocentia restituar Baptismatis. Verùm percipio vocem sancti Laurentii Novarini, quæ me consolatur, & jacentem erigit animum.

Laurent. Novarin.

In homiliâ, quam scribit de poenitentia, ubi considerans, quâ ratione catervatim accurrerint populi ad aquas Jordanis, ut abluerentur Baptismate sancti Joannis; & benè persuasus, nos sanctâ prosequi posse invidia ipsorum felicitatem, dum immergi & aspersi sunt aquis sanctificatis contactu reali corporis unigeniti Filii DEI, & effusis à manu tam sanctâ, qualis erat illa sancti Joannis, ad nos consolatoria hæc dirigit verba: *Noli tu jam quarere, neque Jordanem, neque Joannem, ipse tibi esto Baptista. Quali diceret: Nulla te tangat nec angat cura, ut Baptismum recipias e manu alterius: nonne ubivis Jordanem tuum tecum circumfers? nonne in medio tui ipsius possides aquarum fontem, quibus pro tuo uti possis Baptismate? vehementissimo dolore deplorare tibi licet*

Semper nos ipsos Baptizare possumus & obire munus sancti Joannis.

commissa à te scelera. Et quoties contriti cordis effuderis lacrymas, toties tuam ablueris & Baptizaveris animam.

Hæ aquæ multò felicius sanctificantur descensu Spiritûs Sancti, quàm illæ Jordanis, cum ipse semet sit, qui eas diffluere facit, illisque confert virtutem restituenti.

Aqua lacrymarum poenitentia nobis est aqua Jordanis.

tuendi tibi primam Baptismatis tui innocentiam. Quis igitur, quin possideas hanc semper, te impedit? Quis obstat, ne indies tuum reiteres Baptisma? Indiges nemine, DEUS solus tibi sufficit; nec expectanda tibi alicujus opportunitas solemnitatis; omnia tempora huic sunt apta Baptismati; nec ipsius tibi unquam defuerit gratia. Nec opus est frequentare eo nomine Ecclesiam; omnia mundi loca præparata sunt tibi ceu Baptistaria; sed nec ullo subsidio indiges humano: Ipse tibi esto Baptista. An majori nobis quidquam esse possit solatio? an exultationem texere possimus, nisi vitam degamus semper in innocentia perfecta, quali quotidie ex unda Baptismatis egressi?

Si verum igitur est, concludebat hic non minus scientiâ quàm zelo insignis pastor, nunquam Sanctum Joannem Baptistam gloriosum magis in tota vita sua, nec æternâ hominum memoriâ magis dignum exantlâsse facinus, quàm Baptizasse Filium DEI ad Jordanem; sique præclari hujus

Ddd 2 faci-

facinoris simulacrum tantarum spectaculorum sit illecebrarum, ut unicum id sufficiat ad demonstrandum nobis vitæ vias, nosque exstimulandum, ut ipsius premamus vestigia: quanta nobis felicitas, si semper nobis versaretur ob oculos. Nonne ergo mea congruant rationi vota, quibus exoptem exhiberi imaginem sancti Joannis actu Baptistantis

Jesum Christum ad Jordanem?

Sic satis firmiter nec minus verisimiliter suam agebat & urgebat causam, ut suam in partem inclinaret bilancem; dum Advocatus, qui dicebat pro populo & antiquitate imaginis representantis sanctum Joannem in deserto & suo jejunio, sic cæpit fari, uti intelligetis.

ARGUMENTUM.

Jesus Christus mox à Baptismo suo secessit in desertum, suumque inchoavit jejunium.

ARTICULUS IV.

Est regula iuris: Accessorium sequitur Principale; adhæc philosophis adagium est: Media ad finem, non sunt ejusdem nobilitatis cum fine. Assentior tibi, ut prudenter fiat imago alicujus sancti, exhibendam illam esse in facto vitæ suæ magis insigni, magis illustri: assentior etiam omnibus, quæ dixisti de excellentia Baptistantis sancti Joannis, tum etiam Salvatoris nostri; horum nihil oppugno, meum potius illis calculum adjicio. Sed nonne vides, hæc omnia non esse nisi accessoria, & Baptismum non esse nisi dispositionem ad eundem in desertum ibique jejunandum, ad pugnandum ibi adversus totum infernum, & gloriosissimas reportandum victo-

rias, de maximis salutis nostræ adversariis? Ecce tibi finem, quem sibi præfigebat, ad quem functio Baptistæ non erat, nisi medium, & consequenter videtur, ipsam inferiorem esse nobilitate.

Nonne legimus in Evangelio, Jesus Christus post Baptismum desertum ab eodem Spiritu, quem in suo receperat Baptismo; quasi præcipuus effectus, quem producere intendit Spiritus Sanctus in iis, quos possidet, foret, separare illos à mundo, illosque deducere in solitudinem, ut loquatur ad corda eorum, vel ut majori cum securitate conservet sibi possessionem, quæ semper exposita est periculo pereundi quamdiu in medio laqueorum mundi commoratur.

Non